

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija)

NUTARTIS

2006 m. gegužės 11 d. *

Byloje T-194/05

TeleTech Holdings, Inc., įsteigta Denveryje, Kolorade (JAV), atstovaujama *solicitors* A. Gould ir M. Blair,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą D. Botis,

atsakovę,

dalyvaujant kitai procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme –

* Proceso kalba: anglų.

Teletch International SA, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokatų J.-F. Adelle ir F. Zimeray,

įstojusiai į bylą šaliai,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2005 m. kovo 3 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (R 497/2004-1), susijusio su protesto procedūra tarp *TeleTech Holdings, Inc.* ir *Teletch International SA*,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij ir I. Pelikánová,
kancleris E. Coulon,

susipažinęs su 2005 m. gegužės 9 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs su 2005 m. spalio 10 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu VRDT atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2005 m. spalio 7 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu įstojusios į bylą šalies atsakymu į ieškinį,

priima šią

Nutartį

Ginčo aplinkybės

- ¹ 2001 m. gegužės 14 d. įstojusi į bylą šalis pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti žodinį žymenį TELETECH INTERNATIONAL kaip Bendrijos prekių ženklą paslaugoms, priklausančioms peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti 35, 38 ir 42 klasėms.
- ² 2002 m. birželio 24 d. ieškovė, remdamasi iš dalies pakeisto 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 42 straipsniu, padavė protestą dėl šios Bendrijos prekių ženklo registracijos. Protestas buvo pateiktas dėl visų ankstesniame punkte nurodytų paslaugų ir grindžiamas pirmiausia Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyta galimybe supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnius prekių ženklus:

— žodinį Bendrijos prekių ženklą TELETECH GLOBAL VENTURES,

— Jungtinėje Karalystėje įregistruotą žodinį nacionalinį prekių ženklą TELETECH.

- 3 2004 m. balandžio 23 d. Sprendimu Protestų skyrius patenkino protestą tvirtindamas, kad yra galimybė supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnį Jungtinėje Karalystėje įregistruotą prekių ženklą. Jis manė, kad nebūtina nagrinėti kitų nagrinėjamo atsisakymo registruoti pagrindų nurodydamas, jog galimybės supainioti su ankstesniu Jungtinėje Karalystėje įregistruotu prekių ženklu pakanka, kad būtų galima atsisakyti registruoti prašomą ženklą.
- 4 2004 m. birželio 23 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 57–59 punktais, pateikė VRDT apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Ieškovė nurodė, kad ši apeliacija buvo pateikta ne dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos atmetimo, bet dėl atsisakymo nagrinėti kitus nurodytus atsisakymo registruoti pagrindus.
- 5 2005 m. kovo 3 d. Sprendimu R 497/2004-1 (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė kaip nepriimtina. Ji konstatavo, kad kadangi buvo visiškai atsisakyta registruoti prašomą prekių ženklą, Protestų skyriaus sprendimas visiškai patenkino ieškovės reikalavimus.

Šalių reikalavimai

- 6 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

- grąžinti bylą Protestų skyriui tam, kad jis priimtų sprendimą taip pat ir dėl atsisakymo registruoti pagrindo, grindžiamo ankstesniu Bendrijos prekių ženklu,
- priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas, patirtas Pirmosios instancijos teisme ir Apeliacinėje taryboje.

7 VRDT Pirmosios instancijos teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

8 Įstojusi į bylą šalis prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

- 9 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 111 straipsnį, jeigu ieškinys akivaizdžiai neturi jokio teisinio pagrindo, Pirmosios instancijos teismas gali motyvuota nutartimi ir nesiimdamas jokių kitų veiksmų nagrinėjamoje byloje priimti motyvuotą nutartį dėl šio ieškinio.

- 10 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas mano, kad bylos medžiagoje yra užtekstinai informacijos, jog galima būtų priimti sprendimą netęsiant proceso.

Šalių argumentai

- 11 Ieškovė grindžia savo ieškinį vieninteliu pagrindu, kad buvo pažeistas Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnis. Šį pagrindą sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje ieškovė ginčija argumentavimą 2004 m. rugsėjo 16 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Metro-Goldwyn-Mayer Lion prieš VRDT – Moser Grupo Media (Moser Grupo Media)* (T-342/02, Rink. p. II-3191). Antroje dalyje ji teigia, kad nagrinėjamos bylos aplinkybės skiriasi nuo aplinkybių, dėl kurių buvo priimtas anksčiau minėtas sprendimas.
- 12 Dėl pirmos pagrindo dalies ieškovė nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 44 punkte rėmėsi 1992 m. rugsėjo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *NBV ir NVB prieš Komisiją* (T-138/89, Rink. p. II-2181) 33 punkte pateiktais argumentais. Ieškovė mano, kad ieškovų teisinę padėtį byloje *NBV ir NVB prieš Komisiją* skiriasi nuo jos padėties šioje byloje tuo, jog Protestų skyriaus sprendimo motyvai pakeitė jos teisinę padėtį.
- 13 Ji tvirtina, kad Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui, kurio paraiška buvo atmesta Bendrijos prekių ženklo savininkui pateikus protestą, sutrukdoma prašyti paversti ją nacionalinio prekių ženklo paraišką pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnio 1 dalies a punktą. Ieškovės nuomone, tokiu atveju prašomas

įregistruoti Bendrijos prekių ženklas neregistruojamas visoje Bendrijos teritorijoje ta prasme, kad jis nepaverčiamas nacionaliniu prekių ženklu pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnio 2 dalies b punktą.

- 14 Be to, prekių ženklo paraiškos atmetimas, grindžiamas ankstesniu Bendrijos prekių ženklu, sutrukdo prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui remtis Bendrijos prekių ženklo paraiškos pirmenybe visose valstybėse narėse, o Bendrijos prekių ženklo paraiškos atmetimas, remiantis vien ankstesniu nacionaliniu prekių ženklu, sudaro prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui sąlygas remtis palankesne pirmenybės data, kai pateikiamas prašymas paversti, nei tuo atveju, kai paraiška dėl nacionalinių prekių ženklų pateikiama jau atmetus Bendrijos prekių ženklo paraišką.
- 15 Ieškovė priduria, kad Reglamento Nr. 40/94 tikslas yra įtikinti ūkio subjektus pereiti nuo nacionalinės registruotų prekių ženklų apsaugos sistemos prie Bendrijos vieningos prekių ženklo apsaugos visose valstybėse narėse sistemos. Šiuo atžvilgiu ji nurodo šio reglamento pirmąją konstatuojamąją dalį ir 34 straipsnį.
- 16 Savo vienintelio pagrindo antroje dalyje ieškovė pateikia tris faktinių aplinkybių šioje byloje ir faktinių aplinkybių, dėl kurių buvo priimtas minėtas sprendimas *Moser Grupo Media*, skirtumus.

- 17 Pirma, byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, tai, kad Protestų skyrius atmetė Bendrijos prekių ženklo paraišką, remdamasis tik dalimi ankstesnių nacionalinių prekių ženklų, kuriais grindžiamas protestas, paaiškinama sunkumais, kilusiais nustatant kitų nurodytų ankstesnių nacionalinių prekių ženklų egzistavimą. Tokių sunkumų nėra ankstesnio Bendrijos prekių ženklo TELETECH GLOBAL VENTURES, kuriuo grindžiamas ieškovės protestas, atžvilgiu. Be to, byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Moser Grupo Media*, protestą pateikusi šalis rėmėsi Bendrijos prekių ženklo paraiška, o šiuo atveju Bendrijos prekių ženklas, kuriuo remiamasi, jau yra registruotas.
- 18 Antra, byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Moser Grupo Media*, ieškovė Protestų skyrių kaltina tuo, kad jis prekių ženklo paraiškos atmetimo negrindė visais nacionaliniais prekių ženklais, kuriais grindžiamas protestas, kai šiuo atveju Protestų skyriui reiškiamas kaltinimas neatsižvelgus į ankstesnį Bendrijos prekių ženklą.
- 19 Trečia, ieškovė nurodo, kad ankstesnio Bendrijos prekių ženklo TELETECH GLOBAL VENTURES atžvilgiu buvo priimtas sprendimas dėl dalinio jo registracijos panaikinimo daugumai paslaugų, kurioms jis buvo įregistruotas (2001 m. vasario 22 d. VRDT anuliavimo skyriaus sprendimas, patvirtintas 2003 m. gegužės 28 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimu, dėl kurio ieškinys buvo pateiktas Pirmosios instancijos teismui; žr. taip pat 2005 m. gegužės 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *TeleTech Holdings prieš VRDT – Teletech International (TELETECH GLOBAL VENTURES)*, T-288/03, Rink. p. II-1767, dėl kurio pateiktas apeliacinis skundas, atmetantį ieškovės ieškinį dėl pirmosios Apeliacinės tarybos sprendimo). Ieškovė tvirtina, kad jeigu sprendimas dėl panaikinimo taps galutiniu, ji nebegalės remtis ankstesniu Bendrijos prekių ženklu TELETECH GLOBAL VENTURES pavertimo procedūroje arba nacionalinėse prekių ženklo registravimo procedūrose. Tačiau ji teigia, kad jeigu Protestų skyrius protesto atmetimą grįstų ankstesniu Bendrijos prekių ženklu, įstojusios į bylą šalies pateiktos Bendrijos prekių ženklo paraiškos pavertimas nacionalinio prekių ženklo paraiška būtų negalimas pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnio 2 dalies b punktą.

20 VRDT ir įstojusi į bylą šalis ginčija ieškovės argumentus.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 21 Pagal Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnio pirmą sakinį „paduoti apeliaciją gali bet kuri klausimo nagrinėjime dalyvavusi šalis, kuriai priimtas sprendimas turi neigiamą reikšmę“.
- 22 Iš to matyti, kad jeigu Reglamento Nr. 40/94 58 straipsnyje nurodytas sprendimas patenkino atitinkamos šalies reikalavimus, pastaroji negali pateikti apeliacijos Apeliacinei tarybai, ir kad tokia apeliacija būtų nepriimtina.
- 23 Šiuo atveju reikia patikrinti, ar Apeliacinė taryba teisingai manė, kad Protestų skyriaus sprendimas visiškai patenkino ieškovės reikalavimus.
- 24 Vieninteliu pagrindu ieškovė iš esmės kaltina Apeliacinę tarybą neatsižvelgus į aplinkybę, kad įstojusi į bylą šalis gali prašyti savo Bendrijos prekių ženklo paraišką paversti nacionalinio prekių ženklo paraiška pagal Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnio 1 dalies a punktą, nes šis pavertimas negalimas tik Jungtinėje Karalystėje, kur, remiantis Protestų skyriaus sprendimu, prekių ženklo paraiška neregistruojama remiantis to paties reglamento 108 straipsnio 2 dalies b punktu. Tačiau, jeigu Protestų skyrius būtų patenkinęs protestą remiantis galimybe

supainioti ankstesnį Bendrijos prekių ženklą ir prašomą įregistruoti žymenį, prekių ženklo paraiškos pavertimas, ieškovės nuomone, būtų neįmanomas visose Bendrijos valstybėse narėse. Be to, ji nurodo, kad ankstesnis Bendrijos prekių ženklas gali būti panaikintas, dėl to ateityje ji nebegalės remtis šiuo prekių ženklu ginčydama nacionalinio prekių ženklo TELETECH INTERNATIONAL registraciją.

25 Šiuo atžvilgiu primintina, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 antrąją konstatuojamąją dalį Bendrijos prekių ženklų sistema leidžia įmonėms, taikant vieną procedūrų sistemą, įsigyti vienodą apsaugą turintį Bendrijos prekių ženklą, galiojantį visoje Bendrijos teritorijoje, ir kad, išskyrus šiame reglamente numatytus atvejus, taikomas Bendrijos prekių ženklo vienodumo principas.

26 Šiuo atveju protesto procedūros tikslas yra neleisti įregistruoti Bendrijos prekių ženklų, kurie prieštarautų prekių ženkloms arba ankstesnėms teisėms (minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 34 punktas). Tokį aiškinimą, kuris yra vienintelis norint visiškai pasiekti Reglamento Nr. 40/94 tikslus (minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 34 punktas), patvirtina Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 5 dalies pirmas sakinytis, pagal kurį, „jeigu nagrinėjant protestą nustatoma, kad negalima įregistruoti prekių ženklo daliai ar visoms paraiškoje Bendrijos prekių ženklo nurodytoms prekėms ar paslaugoms, paraiška toms prekėms ar paslaugoms atmetama“. Iš tikrųjų iš šios nuostatos matyti, kad protesto nagrinėjimo tikslas yra nustatyti, ar egzistuoja atsisakymo registruoti pagrindas, pateisinantis prekių ženklo paraiškos atmetimą visoms ar daliai nurodytų prekių ar paslaugų, dėl kurių prašomo prekių ženklo registracija yra ginčijama.

27 Tačiau iš šios nuostatos neišplaukia, kad VRDT prekių ženklo paraiškos atmetimą privalo grįžti visais atsisakymo įregistruoti pagrindais, kuriais grindžiamas protestas,

ir kurie gali pagrįsti prekių ženklo paraiškos atmetimą. Iš tikrųjų protesto procedūros tikslas yra sudaryti galimybę įmonėms prieštarauti pagal vienodą procedūrą dėl Bendrijos prekių ženklų paraiškų, kuriomis sukuriamas supainiojimo su jų prekių ženklais arba jų ankstesnėmis teisėmis galimybė, o ne pirma laiko spręsti nacionaliniame arba Bendrijos lygmenyje galinčius kilti ginčus (žr. dėl konfliktų nacionaliniame lygmenyje minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 35 punktą).

28 Šiuo atveju, kadangi Protestų skyrius atmetė prekių ženklo paraišką visoms prekėms ir paslaugoms, kurioms buvo prašoma jų įregistruoti, jis visiškai patenkino ieškovės pateiktą protestą pagal Reglamento Nr. 40/94 straipsnio 5 dalies pirmą sakinį.

29 Dėl ieškovės tvirtinimo, kad reikia pripažinti glaudų ryšį tarp protesto procedūros ir Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusių asmenų galimybės prašyti paversti savo paraišką nacionalinio prekių ženklo paraiška, primintina, kad, pirma, Reglamento Nr. 40/94 108–110 straipsniuose numatyta pavertimo procedūra yra tik Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusių asmenų teisė (minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 41 punktą). Be to, aplinkybė, kad prašymas paversti perduodamas atitinkamoms nacionalinėms institucijoms, remiantis Reglamento Nr. 40/94 109 straipsnio 3 dalimi, nereiškia, kad prekių ženklo paraiška bus automatiškai įregistruota. Nacionalinės institucijos turi patikrinti galimus atsisakymo registruoti pagrindus, o ieškovė iš esmės gali remtis savo teisėmis šiose institucijose. Todėl būtina konstatuoti, kad suinteresuotumas, kuriuo remiasi ieškovė, kad pateisintų savo galimybę pateikti apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo, yra susijęs su būsima ir neaiškia teisine padėtimi. (Minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 43 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 2005 m. kovo 1 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Fusco prieš VRDT – Fusco International (ENZO FUSCO)*, T-185/03, Rink. p. II-715, 70 punktą).

30 Nors siekiant sprendimų nuoseklumo ir proceso ekonomijos Reglamento Nr. 40/94 108 straipsnio 2 dalies b punktas nurodo, kad viena paraiška nepaverčiama kita siekiant apsaugos valstybėje narėje, kurioje, remiantis VRDT sprendimu, Bendrijos prekių ženklo paraiškai taikomas atsisakymo registruoti pagrindas, ši nuostata įpareigoja VRDT atsižvelgti į tokį sprendimą, tik jei jis buvo priimtas. Tačiau nėra pagrindo manyti, kad šia nuostata siekiama įpareigoti sprendimą dėl protesto priimančią instanciją priimti tokį sprendimą, kuris visais įmanomais būdais sutrukdytų Bendrijos prekių ženklo paraišką pateikusiam asmeniui pateikti prašymą dėl pavertimo. Iš tikrųjų, pirma, kaip teisingai nurodo VRDT, jeigu teisės aktų leidėjas būtų norėjęs kuo glaudžiau susieti protesto ir pavertimo procedūras, jis tai būtų padaręs aiškiai. Antra, toks aiškinimas akivaizdžiai prieštarauja proceso ekonomijos reikalavimui, nes jis gali įpareigoti VRDT nagrinėti kelis atsisakymo registruoti pagrindus, net jeigu akivaizdu, kad vieno iš jų pakanka atmesti nagrinėjamą Bendrijos prekių ženklo paraišką.

31 Ieškovės teiginį taip pat susilpnina 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1) 21 taisyklės 2 ir 3 dalys, susijusios su kelių protestų nagrinėjimu. Pagal šio reglamento 21 taisyklės 2 dalį, „jei vieno ar kelių protestų (pateiktų dėl tos pačios Bendrijos prekių ženklo paraiškos) preliminarinė ekspertizė rodo, kad Bendrijos prekės ženklas, kuriam įregistruoti paduota paraiška, negali būti įregistruotas kai kurioms arba visoms prekėms ir paslaugoms, kurioms siekiama registracijos, (VRDT) gali sustabdyti kitus protestavimo procesinius veiksmus“. Remiantis to paties reglamento 21 taisyklės 3 dalimi, galutinai nusprendus atmesti paraišką, procedūros dėl protestų, kurių nagrinėjimas buvo atidėtas, yra laikomos nutrauktomis. VRDT teisingai nurodo, kad jeigu tokie veiksmai yra leistini kelių protestų atveju, taip turėtų būti *a fortiori* tokiu atveju, kai viename proteste remiamasi keliais atsisakymo registruoti pagrindais.

32 Be to, reikia pastebėti, kad ieškovė mano, jog prekių ženklo paraiškos atmetimas dėl galimybės supainioti prašomą įregistruoti prekių ženklą ir ankstesnį Bendrijos prekių ženklą automatiškai lemia tai, kad tokia galimybė tikėtina visose Bendrijos valstybėse narėse. Nors Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnyje neįtvirtinama nuostata, panaši į šio reglamento 7 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą nuostatą, pagal kurią prekių ženklas neregistruojamas, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindas galioja tiktai dalyje Bendrijos, iš Bendrijos prekių ženklo vienodo pobūdžio matyti, kad neregistruojama turi būti ir tada, kai su ankstesniu Bendrijos prekių ženklu susijęs santykinis atmetimo pagrindas galioja tiktai šios teritorijos dalyje (2004 m. kovo 3 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Mühlens prieš VRDT — Zirh International (ZIRH)*, T-355/02, Rink. p. II-791, 36 punktas ir 2004 m. spalio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *New Look prieš VRDT – Naulover (NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE ir NLCollection)*, T-117/03–T-119/03 ir T-171/03, Rink. p. II-3471, 34 punktas). Todėl, atrodo, neteisinga neleisti paversti prekių ženklo paraiškos siekiant jos apsaugos valstybėje narėje, kurioje negalioja joks atsisakymo registruoti pagrindas, arba bent jau teritorijoje, kurios atžvilgiu toks pagrindas nebuvo konstatuotas atitinkamame VRDT sprendime.

33 Antra, dėl argumento, kad ankstesnis Bendrijos prekių ženklas jau gali būti galutinai išbrauktas iš Bendrijos registro tada, kai galimas prašymas paversti bus perduotas nacionalinėms institucijoms, taip sutrukdant ieškovei remtis su šiuo prekių ženklu susijusiomis teisėmis, VRDT teisingai nurodė, kad ieškovei priklausančio ankstesnio Bendrijos prekių ženklo atžvilgiu jau buvo pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia tada, kai Protestų skyrius priėmė sprendimą dėl protesto. Tokiu atveju dėl galimos pareigos išnagrinėti visus nurodytus atsisakymo registruoti pagrindus pagal tuo metu galiojusią Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 6 dalies redakciją būtų reikėję sustabdyti protestavimo procesinius veiksmus iki anuliavimo procedūros pabaigos. Toks sustabdymas būtų juo labiau būtinas, jeigu Protestų skyrius sutiktų su ieškovės tvirtinimu, kad protesto ir pavertimo procedūros yra glaudžiai susijusios.

34 Todėl tariami faktinių aplinkybių skirtumai tarp šios bylos ir bylos, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Moser Grupo Media*, turi būti vertinami atitinkamame kontekste. Iš tikrųjų pastarojoje byloje Bendrijos prekių ženklas, kuriuo grindžiamas protestas, dar nebuvo įregistruotas. Tokiu atveju nebuvo būtina dar labiau ilginti procedūros pagal tuo metu galiojusią Reglamento Nr. 2868/95 20 taisyklės 6 dalies redakciją ją sustabdant, kol bus įregistruotas Bendrijos prekių ženklas (minėto sprendimo *Moser Grupo Media* 46 punktas). Šis argumentas yra taikomas ir Bendrijos prekių ženklui, dėl kurio pateiktas prašymas pripažinti jo registraciją negaliojančia ir kuri Anuliavimo skyrius bei Apeliacinė taryba patenkino, bet kuris dar neįsigaliojo pagal Reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 3 dalį.

35 Trečia, protesto, grindžiamo keliais ankstesniais nacionaliniais ir Bendrijos prekių ženklais, atveju VRDT neprivalo pastariesiems suteikti pirmenybės. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 40/94 penktosios konstatuojamosios dalies, Bendrijos teisės aktai, susiję su prekių ženklais, nepakeičia valstybių narių prekių ženklus reguliuojančių teisės aktų ir reikalavimas, kad įmonės paduotų paraiškas registruoti savo prekių ženklus kaip Bendrijos prekių ženklus, neturi būti laikomas pagrįstu. Todėl ieškovės argumentas, kad Reglamento Nr. 40/94 tikslas yra įtikinti ūkio subjektus pereiti nuo nacionalinės registruotų prekių ženklų apsaugos sistemos prie Bendrijos vienodos prekių ženklo apsaugos visose valstybėse narėse sistemos, yra nepagrįstas. Nors Reglamento Nr. 40/94 34 straipsnis, pagal kurį Bendrijos prekių ženklo savininkas gali remtis nacionalinio prekių ženklo, kurio jis atsisakė arba kurio registracijos galiojimo terminui leido pasibaigti, pirmenybe, praktiniu požiūriu palengvina nacionalinio prekių ženklo pakeitimą Bendrijos prekių ženklu, ši nuostata, tik įtvirtinanti ūkio subjektų teisę, tikrai nėra tokia svarbi, kaip nurodo ieškovė. Taigi, kaip matyti būtent iš Reglamento Nr. 40/94 108-110 straipsnių, šis reglamentas apima taip pat ir nuostatas, leidžiančias priešingu atveju paversti Bendrijos prekių ženklą nacionaliniais prekių ženklais.

36 Galiausia šių tvirtinimų nepaneigia ieškovės argumentas, pagal kurį sprendimo *Moser Grupo Media* 44 punkte nurodyti sprendimai nagrinėja atvejus, kurie nėra visiškai tokie patys kaip nagrinėjamas šioje byloje.

37 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad Protestų skyrius visiškai patenkino ieškovės reikalavimus, todėl pastaroji negali pateikti apeliacijos Apeliacinei tarybai. Todėl ginčijamas sprendimas nėra klaidingas. Kadangi vienintelis ieškovės pagrindas yra aiškiai nepagrįstas, reikia atmesti ieškinį ir nereikia nagrinėti antrojo ieškovės reikalavimo priimtino.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus. Kadangi įstojusi į bylą šalis neprašė, kad iš ieškovės būtų priteistos bylinėjimosi išlaidos, ji pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, išskyrus įstojusios į bylą šalies patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Įstojusi į bylą šalis pati padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Paskelbta 2006 m. gegužės 11 d. Liuksemburge.

Kancleris

E. Coulon

Pirmininkas

J. Pirrung